Cílem mé diplomové práce je analyzovat institut majetkové podstaty v insolvenčním řízení, který se pokusím rozebrat s ohledem na strukturu ustanovení, která ho upravují v insolvenčním zákoně a dále provést srovnání s úpravou konkursní podstaty v zákoně o konkursu a vyrovnání. S ohledem na připravovanou rekodifikaci soukromého práva a v důsledku toho připravovanou novelu insolvenčního zákona, je nezbytné dále nastínit změnu úpravy majetkové podstaty, kterou by tato novela měla přinést. Téma mé diplomové práce jsem si vybrala z důvodu zájmu o dané právní odvětví a také z důvodu potřeby znalosti úpravy úpadkového práva s ohledem na neustále stoupající význam této oblasti práva v důsledku stoupajícího počtu úpadků.

Diplomová práce je rozdělena do šesti kapitol pojednávajících o jednotlivých aspektech institutu majetkové podstaty. První kapitola obsahuje základní definici majetkové podstaty a vymezuje její rozsah, který je odlišný podle osoby podávající insolvenční návrh. Tato kapitola dále vymezuje jednotlivé věci, práva a jiné majetkové hodnoty náležející do majetkové podstaty anebo naopak ty, které do ní nepatří.

Druhá kapitola pojednává o procesu zjišťování obsahu majetkové podstaty. V této kapitole jsou popsány jednotlivé postupy a oprávnění insolvenčního správce směřující k co nejpřesnějšímu zjištění obsahu majetkové podstaty. Popisu je také povinnost poskytování součinnosti dlužníkem, orgány veřejné správy a dalšími subjekty, u kterých je důvodné se domnívat, že disponují relevantními informacemi o majetku dlužníka.

Třetí kapitola se zaobírá vyhotovením soupisu majetkové podstaty jako výsledku zjišťování majetku náležejícího do majetkové podstaty insolvenčním správcem. Kapitola podrobněji pojednává o označení majetku v soupisu a jeho ocenění, důvodech soupisu takového majetku, zveřejnění a vyrozumění o soupisu.

Čtvrtá kapitola upravuje dispoziční oprávnění k majetku v majetkové podstatě a okruh osob, kterým tato oprávnění náleží. Definuje také, co se rozumí správou majetkové podstaty, a jaké úkony zákon předpokládá pod pojmem nakládání s majetkovou podstatou.

Pátá kapitola pojednává o institutech vyloučení a vynětí majetku z majetkové podstaty jako reakce třetích osob, které namítají neoprávněnost zahrnutí majetku do soupisu majetkové podstaty z důvodu jejich práv k takovému majetku. Uvedená kapitola se dále věnuje institutům neplatnosti a neúčinnosti právních úkonů.

Závěrečná kapitola popisuje vrcholnou fázi insolvenčního řízení v případě řešení úpadku dlužníka konkursem nebo oddlužením, a to zpeněžení majetkové podstaty, čímž se naplňuje účel insolvenčního řízení, kterým je poměrné uspokojení věřitelů dlužníka. Kapitola pojednává o zákonné definici zpeněžení, o jednotlivých způsobech zpeněžení, o účincích tohoto procesu a v poslední řadě o zákazu nabývání majetku z majetkové podstaty pro zákonem vymezený okruh osob.